

ALLAN AHLBERG

Sziasztok!

Szia
Minyon!

Tartalom

1. Csiperke néni első szerencsés napja 8
2. Egyetlen rövidke kérdőív 13
3. Mi volt Bukta néni bőröndjében? 19
4. Csiperke néni újabb szerencsés napja .. 24
5. Egy – még annál is rövidebb kérdőív – 29
6. Kétszáz ezer forint! 35
7. Itt valami bűzlik! 41
8. Ennivaló Minyon 48
9. Bukta néni besegít 54
10. Hoppá! 66
11. Csiperke nénitől elpártol a szerencse .. 72

BEMUTATJUK CSIPERKÉÉKET

(és Minyon barátját)

Csiperke néni:

taxisofőr,
két gyermek
szerető édesanyja,
aki imád versenyezni
és kérdőívekre
válaszolni

Csiperke bácsi:

a Csiperke ikrek
szerető papája, aki
keményen dolgozik,
és minden munkát
elvégeztet, ami csak
adódik

Csiperke Csilla és Csiperke Csongor:

kilenc és fél éves ikrek

Én aztán nem!

De igenis, hogy te!

Csiperke Minyon:

fehér macska vörös
foltokkal, aki imád
vitatkozni a barátjával

Én ugyan nem!

De bizony, hogy te!

Nem én...!

De te...!

Nem!

De igen!

Minyon barátja:

egy fekete macska,
aki imád vitatkozni
Minyonnal

Csiperkéék lábtörlője:

többször roppant
vendégszerető...

néha zsémbe...

néha meg egyenesen
goromba...

**KERÜLJ
BELJEBB!**

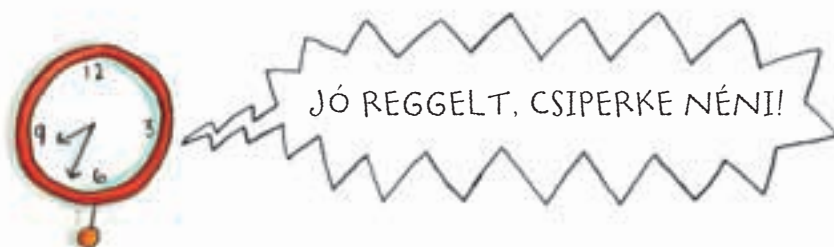
**HÉ! LÁBAT
TÖRÖLNI
KI FOG?**

**NA, HÚZD EL
INNEN A
CSÍKOT!**

Első fejezet

Csiperke néni első szerencsés napja

Egy szép májusi reggelen
Csiperke néni kipattant az ágyból.

Lesietett a lépcsőn, és
töltött Minyonnak
egy tálkával
az Egerropiból.
Töltött a barátjának is,
aki éppen
látogatóban
volt náluk.

KÖSZÖNÖM SZÉPEN,
CSIPERKE NÉNI!

Aztán Csiperke néni
felébresztette Csillát és
Csongort, nekik is adott
reggelit, és elindította
őket az iskolába.

Elolvasta az újságot, ivott
egy csésze teát, felszedte
a földről a levélnyíláson
beözönlő leveleket,
kinyitotta az ajtót...

...és összevissza csókolta
a postást!

Hé, hé! Na és Csiperke bácsi?

Ó, semmi baj:

Csiperke bácsi volt a postás!

Ez volt a legújabb munkája!

Ezalatt Csilla és Csongor a játszótéren rohangáltak, és ekkor – jaj, mit látnak? – a tanítónőjük, szegény Töri Teri néni, lepottyant a biciklijéről éppen az iskola kapuja előtt. Töri Teri néni hatalmas puffanással ért földet az aszfalton, csúnyán megütötte és felhorzsolta a karját meg a lábát, és haza kellett mennie.

Eközben odahaza a konyhában Csiperke néni sorra bontogatta a borítékokat. Volt köztük egy gázszámla, egy telefonszámla, egy képeslap a Csiperke ikrek nagymamájától, aki éppen Spanyolországban nyaralt,

egy értesítés az állatorvostól, hogy mikor vihetik el hozzá Minyont,
és végül egy utolsó boríték.
Csiperke néni felnyitotta.

GRATULÁLUNK!

„Gratulálunk, Csiperkéné asszony!”
így szólt a levél.
„Ön megnyerte az első díjat a
mi bámulatos kvízzátékunkban!”

– Hurrá! – kiáltotta Csiperke néni. – Úgy látszik, ma szerencsés napom van!

Második fejezet

Egyetlen rövidke kérdőív

Fél órával később egy teherautó állt meg Csiperkéék háza előtt. Benne Csiperke néni nyereménye:

EGY EGÉSZ ÉVRE ELEGENDŐ EGÉRROPI!

– Pedig én csak egyetlen apró kis kérdésre válaszoltam! –

lelkendezett Csiperke néni.

– Mi a csuda! – csodálkozott a teherautó vezetője.

– És beküldtem egy nyúlfarknyi reklámversikét!

– Akkor ma szerencsés napja van! – vélekedett a teherautó-sofőr.

**ROPIEGÉR
MINDEN PÉNZT
MEGÉRI**

Csiperke néni nyereeményétől mozdulni
sem lehetett a konyhában.

Minyon barátja szóhoz sem jutott
a meglepetéstől.

A lábtörlő sem.

És Minyon sem.

– Nekem van ma szerencsés
napom! – gondolta magában.

Ezalatt az iskolában, Csongor és Csilla osztályába meg-
érkezett a helyettesítő tanító néni.

A helyettesítő tanító néni
elég alacsony volt és elég
széles. Ezüstös haja volt,
himbálózó fülbevalója,
fülig érő mosolya...

– Helló, aranyoskáim!

...és egy hatalmas
bőröndje...

...amely kerekeken
gurult!

– Hívjatok csak Bukta
néninek! – mondta.

Azzal kinyitotta a
bőröndöt!

Eközben odahaza, a konyhában Minyon és a barátja hangosan doromboltak, és gyönyörködve szemléltek az Egérropi-tornyokat.

Csiperke néni nyereményének híre futótűzként terjedt el a környéken.

Minyon összes barátja odagyűlt a konyhaablakhoz,

és befelé bámult.

– Lefogadom, hogy ez a rengeteg Egérropi elég lesz nekem... akár egy

egész évig is! – ujjongott Minyon.

– Hát hogyné – bólintott a barátja.

– Ez ugyanis egy macska egyéves adagja! Vagyis elég kell legyen egy macskának egy évre!

– Aha – felelte Minyon.

– Esetleg két macskának fél évre – tette hozzá a barátja.

– Aha – felelte Minyon.

– Esetleg tizenkét macskának egy hónapra...

– Aha...

– Esetleg háromszázhatvanöt macskának egy napra...

– AHA!

– Vagy egy jó kis BULIRA! – nyávogták Minyon barátai az ablak túloldaláról. – Ahol mi vagyunk a vendégek!

Harmadik fejezet

Mi volt Bukta néni bőröndjében?

Bukta néni előszedett a bőröndjéből
egy pamutgombolyagot és egy megkezdett kötést,
egy fényképet ezüst keretben,
egy vázát (mű)virágokkal,
egy kis gitárt,
egy szendvicssütőt,
egy pár rózsaszín, bolyhos papucsot
és egy doboz bonbont.

Az osztályteremben mélységes
csend támadt.

A gyerekek reménykedve
bámulták

Bukta nénit,

a kötést,

a szendvicssütőt

és a bonbonokat.

Ma alighanem szerencsés
napunk van! – gondolták
magukban.

Bukta néni a virágokat és a
fényképeket kirakta a tanári
asztalra, és belebújt a papucsba.

Kinyitotta a bonbonos dobozt,
és bekapott egy édességet.

– No, aranyoskáim, akkor kezdhetjük!

Bukta nénivel gyorsan telt a nap, és a
gyerekek minden percét imádták.

Először háztartástanórájuk volt:
szendvicset sütöttek a
szendvicssütővel.

Aztán fizikaóra jött:
ekkor megjavították a
szendvicssütőt.

Aztán énekóra következett:
Bukta néni gitáron kísérte
őket, miközben énekeltek.

